

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED. Szerkesztőség: Somogyi uca 22. I. em. Telefon: 23-33. - Kiadóhivatal, külsőnkönyvtár és jegyiroda: Aradi uca 8. Telefon: 13-06. - Nyomda: Lőw Lipót uca 19. Telefon: 13-06. - Távirat és levélcím: Dél-magyarország, Szeged

Csülförörök, 1937 március 4.

Ara 10 fillér

XIII. évfolyam, 51. sz.

ELŐFIZETÉS, Havonta helyben 3,20 vidéken és Budapesten 3,60, külföldön 6,40 pengő. - Egyes szám ára hétköznap 10, vasár- és ünnepnap 10 fill. Hirdetések (elvétele tarifa szerinti, Megfelelő hétével kivételével naponta reggel,

A gázgyár „dicsérete”

A mai postával a Délmagyarország szerkesztősége a következő levelet kapta:

Igen tisztelt Szerkesztő Ur, meg kell valanunk, imponáló az az elhatározottság és felkészültség, amivel a Délmagyarország a szegedi gázgyárral szemben a város fogyasztóinak védelmére kel. Engedjék azonban meg, hogy egy tévedésükre Önöket figyelmeztessék. Nem az a tévedés, hogy a periódus-szám változása a mérő állását nem befolyásolja. Ebben Önöknek tökéletesen igazuk van. Téves azonban az az állításuk, hogy a gázgyár nem ismeri el a periódusváltozásból eredő kötelezettségét. A mi üzünkben ugyanis a február hó közepén kihozott számla, mintegy negyven százalékos emelkedést mutatott a múlt év hasonló időszakában fogyasztott árammal szemben. Kétségtelen bizonyossággal be tudtuk bizonyítani, hogy semmivel több áramot nem fogyasztottunk, mint a múlt évben, a nagy különbségnek nem lehet tehát más oka, mint a periódusváltoztatás. Eddig minden úgy történt, ahogy Önök azt szövé tették. A tévedésük azonban ott kezdődik, hogy a gázgyár nem tagadta meg ebből eredő kötelezettségét, hanem akkor, amikor kimutattuk, hogy a fogyasztásunk nem emelkedett, csak a mérő mutat nagyobb fogyasztást, igaz, hogy nem első szóra, de a gázgyár végül mégis hozzájárult ahhoz, hogy a többletként mutatkozó 35 P 60 fillért nekünk visszatérítse nem készpénzben, hanem a következő hónap fogyasztásából ennyit kiegyenlítettnek tekintve.

Kétségtelen tehát, hogy a gázgyár is ismeri e tekintetben a fogyasztók igazát s ismeri, hogy a periódusváltoztatás következtében a 42 periódusra beállított órák megbízhatósága megszűnt. Ezért pedig, úgy gondoljuk, a gázgyárat nem gáncs, hanem elismerés illeti meg s bízva a Délmagyarország mindig tapasztalt objektivitásában, hozzuk ezt szíves tudomására.

Kiváló tisztelettel
(aláírás.)

Készséggel átadjuk a nyilvánosságnak ezt a levelet s vele a gázgyár eljárását. A levél írójának, — egyik legismertebb szegedi iparvállalat, — teljesen igaza van, amikor elismeréssel emlékezik meg a gázgyárnak vele szemben tanúsított eljárásáról. S ezt az elismerését mi sem tagadnánk meg a gázgyártól, ha látnánk, hogy a gázgyár szerződéses kötelezettségét nemcsak egyesekkel szemben tartja be, hanem teljesíti a város valamennyi fogyasztójával szemben. Az energiatörvény nem engedi meg a gázgyárnak azt, hogy egyes fogyasztóinak kedvezményt nyújtson s ezt a kedvezményt a többi fogyasztójától megtagadja s ebben az esetben a gázgyár, — úgy látszik, — nem csak szerződés szerű kötelezettségét nem teljesíti, de megsérti a törvény rendelkezését is.

Azzal, hogy a gázgyár egyik fogyasztójával szemben elismerte a periódusvál-

tozásból eredő mérőhiba korrigálását, — azzal, hogy a gázgyár a fogyasztó javára írta azt a többletet, amit nem több fogyasztása, csak a periódusváltoztatás mutatott a mérőjén, a gázgyár elismerte nemcsak azt, hogy a periódusváltoztatás következtében a régi órák nagy része többfogyasztást mutat a ténylegesnél, hanem azt is, hogy ezt a többletet a fogyasztó megtéríteni nem köteles. Azzal a jogelismeréssel, amit ez a konkludens tény magában foglal, a gázgyár a mi álláspontunknak ad igazat. S a mi álláspontunk egy tényre és egy jogra vonatkozik. A tény az, hogy a periódusszám emelkedése következtében a régi periódusra beállított órák többet mutatnak a tényleges fogyasztásnál s a jog az, hogy ennek a többletnek megtérítését a gázgyár a fogyasztóktól nem igényelheti.

Ha pedig a gázgyár beismerte ezt a tényt és elismerte ezt a jogi álláspontot, akkor már csak az volna hátra, hogy ennek az álláspontnak érvényt szerezzünk a gázgyárral szemben — minden fogyasztó javára egyformán. Azt nem lehet tenni, hogy a gázgyár kivételes kegyként egyes nagyobb fogyasztóknál — ahol önálló energiatermelés beállításával kell számolniuk, — elismerje a helytelen mérést s lemondjon a többletfogyasztás megtérítéséről, de a fogyasztók ezrei fizessék meg a gázgyárnak a nem fogyasztott áramot is, fizessék meg a gázgyárnak a mérő hibáját is s nem lehet tenni azt sem, hogy a fogyasztók kárára a gázgyárnak jövedelme is legyen abból is,

hogy szerződés szerű kötelezettségét, a mérők kicserélését nem teljesíti.

A várossal kötött szerződésben a gázgyár arra kötelezte magát, hogy a periódusváltozás esetén kicseréli saját költségén a fogyasztóknál levő mérőket. A gázgyár ennek a szerződéses köteletségének nem felelt és nem felel meg. Nem is kell vitakozni a gázgyárral, hogy a periódusváltozás milyen háttal van a mérőkre s a mérők pontosságára: a gázgyárat rá kell szorítani a szerződéses kötelezettségei teljesítésére. A gázgyár a legnagyobb ki-méletlenséggel tudja gyakorolni azokat a jogokat, amiket számára a szerződés biztosít, ennek az erőlynek és szívós tekintetnélküliségnek, ami a gázgyár eljárását sokszor jellemzi, meg kell most mutatkozni a gázgyárral szemben is. A gázgyárnak a fogyasztók jogait nem szabad megsérteni akkor sem, ha csak pár pengő, vagy akárcsak pár fillér volna is meg nem illető haszna, a gázgyár ne csak akkor adjon igazat a fogyasztóknak, ha 35 pengővel mutat többet a valóságos fogyasztásnál a mérő, hanem akkor is, ha csak pár pengő, vagy akárcsak pár fillér is a különbség. A rokkantaknál és hadiövegvegyeknél összesen is csak pár száz pengő az, amivel a háború áldozatai többet fizettek annál az összegnél, amit szerződés alapján fizethettek volna s a gázgyár ezt a többletet is megtartja. A gázgyár nem veti meg a filléres hasznokat, — a fogyasztók filléres károsodásait még kevésbé szabad eltérni. A példa megvan már, hogy aki követel, annak igazat ad a gázgyár, a város fogyasztói e példa serkentő és lelkesítő hatása alatt követeljék számlájuk revideálását s követeljék annak a kárunknak megtérítését, amit a gázgyár szerződésellenes eljárása okozott nekik.

Viharos izgalmak között tárgyalta a Ház a pécsi bányászsztrájk eseményeit

Naplirend előtti felszólalások, három interpelláció a bányászok sürgős helyzetéről, a vállalat magatartásáról, a sztrájk részleteiről — Megismétlődő heves összecsapások

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) A politikai életben a pécsi bányászsztrájk ügye olyan izgalmat váltott ki, amely előreláthatóan még hosszú ideig foglalkoztatni fogja a politikai világot. Az ellenzékben egyre sürűbben hangzik el az a követelés, hogy a kormánynak bizonyos intézkedések tekintetében nagyobb erélyt és határozottabb eljárást kell tanúsítania. A parlament szerdai ülése is arról tett tanúságot, hogy a szenvedélyeket az utóbbi hetek eseményei meglehetősen felforralták.

Darányi Kálmán miniszterelnök szerdán is folytatott tanácskozásokat. Érdeklődést keltett, hogy a miniszterelnök szerdán tovább folytatta tanácskozását Röder Vilmos honvédelmi miniszterrel. Röder Vilmos után a miniszterelnök Hóman Bálint kultuszminiszterrel tárgyalt. A kultuszárca költségvetésével kapcsolatban folyt beszélgetés a két kormányfő között. A miniszterelnök ezután Mikecz Ödön államtitkárt fo-

gadta. A miniszterelnök és az államtitkár főleg a pécsi bányászsztrájkjal kapcsolatos kérdéseket tárgyalta meg.

A képviselőház szerdai üléséről részletes jelentésünk a következő:

Budapest, március 3. Izgalmas ülése volt szerdán a képviselőháznak. Gergelyffy Andor a belügyminiszter jelentését ismertette. Arról beszélt, hogy 1934-ben milyen zilált volt a főváros helyzete.

Peyer Károly: A dömping-sajtó, a piszok-sajtó pumpálta ki a pénzt a fővárosból!

Sztranyavszky elnök rendreutasította Peyer.

A pécsi helyzet

Peyer Károly a napirendhez szólalt fel és a pécsvidéki bányamunkások helyzetét ismertette. Elmondotta, hogy milyen rendkívül ne-